

13. *Tamir Agmon, Avi Messica*. Venture capital funds, financial foreign direct investment and the generation of local comparative advantage in the technology sector in Israel, *Oxford Journals*, Vol. 27, n. 1, p. 57—72, 2008.

14. *Edgars Letinskis*. Biznesa inkubatori, available: www.edgarsletinskis.lv/2008/11/10/.

15. *Rihards Zarins*. Riga Science and Technology Park. Berlin, 2009, available: www.adlershof.de/...Rihards_Zarins_Riga_Science_and_Technology_Park.pdf.

16. Ventspils High Technology Park (VHTP), available: <http://www.vatp.lv/>.

17. National Development Plan 2007—2013, available: <http://www.nan.lv/>.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Л. А. Азьмук, канд. екон. наук, доцент
кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
пр. Перемоги 54/1, ауд. 243, м. Київ, Україна, 03680,
e-mail: azmukl@gmail.com

СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ: ВІДПОВІДНІСТЬ УМОВАМ ПЕРЕХОДУ ДО НОВОГО ТИПУ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

В умовах глобалізації, посилення конкуренції фундаментального значення для національної економіки набуває розвиток ринку освітніх послуг. Знання стають ключовою конкурентною перевагою людини, організації, суспільства, і вища школа, яка є генератором нових ідей і технологій, повинна забезпечити формування високоосвіченого людського ресурсу, необхідного для нових напрямків суспільного розвитку.

Зростаюча складність суспільних процесів, спричинює трансформацію цілей освітніх програм вищих навчальних закладів: від підготовки елітного фахівця, що володіє набором знань, умінь і навичок (кінець ХХ ст.), до успішної людини з морально значущими особистісними якостями (початок ХХ в.) [1].

Важливими факторами забезпечення змін в освітньому процесі стають: розвиток ідеології освіти протягом життя; розвиток, поряд з формальною, неформальною та інформальною (індивідуальна пізнавальна діяльність, що супроводжує повсякденне життя й не обов'язково носить цілеспрямований характер) освіти в університетському освітньому середовищі; прийняття ідеї про значущість неявного знання для становлення особистості.

Крім того, фахівці відзначають необхідність актуалізації та інтенсифікації впровадження наступних елементів нової системи [2, 3]:

- зміни мети освітньої програми з вузькоспеціальної на широко професійну (ринкова економіка вимагає присутності фахівців, які мають широке знання, творчий потенціал, легко адаптуються й здатні дати всебічну етичну оцінку соціальному розвитку).

- індивідуальної освітньої стратегії, яка повинна проявлятися не у виборі навчального закладу, а в індивідуалізації програм самого навчального закладу і передбачати великої кількості навчальних модулів;

- «студентоцентрованого» навчання, що вимагає розширення прав і можливостей слухачів, нових підходів до викладання й навчання, ефективних структур підтримки й керівництва, а також навчальних програм, більш чітко сфокусованих на студенті;

- єдності освіти, досліджень і інновацій, збільшення креативності;

- залучення й збереження кваліфікованих, талановитих і відданих справ викладачів і науковців;

- зростання значення забезпечення якості;

- зміни підходу до управління вищим навчальним закладом — від управління структурними підрозділами до управління освітньою програмою.

Метою реалізації зазначених заходів є створення якісно нового освітнього закладу, що може передбачати майбутні потреби суспільства, забезпечувати гармонійний розвиток особистості, здатної оволодівати існуючими знаннями та генерувати нові.

Література

1. Глубокова Е. Н. Изменения в образовательном процессе современного вуза в условиях управления знаниями // Известия Волгоградского государственного педагогического университета. — 2010. — Т. 45. — № 1. — С. 34—44.

2. Мау В. А., Сеферян А. И. Бизнес-образование рубежа веков: вызовы времени и тенденции развития // Экономика образования. — 2008. — № 2. — С. 189—198.

3. Основные тенденции развития высшего образования: глобальные и Болонские измерения / Под науч. ред. д-ра пед. наук, профессора В. И. Байденко. — М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2010. — 352 с.